

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 31 ΜΑΪΟΥ 1965

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
103

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4476

Περί προσθέτου παρὰ τῷ ΙΚΑ προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἄλλων τινῶν μεταρρυθμίσεων τῆς περὶ ΙΚΑ νομοθεσίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ ΙΚΑ ἴδιος λογαριασμός προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως τῶν παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένων διὰ τὸν κλάδον ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου, ὑπὸ τὸν τίτλον «Λογαριασμός Προσθέτου Ἀσφαλίσεως».

Σκοπὸς τοῦ διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένου Λογαριασμοῦ εἶναι ἡ χορηγήσις συμπληρωματικῆς ἢ καὶ αὐτοτελοῦς συντάξεως ἢ ἡ ἀπονομή τῆς ἐκ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὸ ΙΚΑ συντάξεως, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἐν παρ. 1 καὶ 1α τοῦ ἄρθρου 28 Α.Ν. 1846)51, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ὁρίου ἡλικίας.

Διὰ κανονισμοῦ θέλουν καθορισθῇ, βάσει ἀναλογιστικῆς μελέτης, αἱ καταβλητέαι ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ, αἱ χορηγητέαι πρόσθετοι παροχαί, ὡς καὶ τὸ μειωμένον ὅριον ἡλικίας. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ὁρισθῆσεται πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου θεσπιζομένης προσθέτου ἀσφαλίσεως, βάσει πάντως τῶν ὑπὸ τῶν ἀκολουθῶν διατάξεων τιθεμένων ὅρων καὶ προϋποθέσεων.

2. Δικαίωμα προσθέτου ἀσφαλίσεως ἔχει πᾶς ἡσφαλισμένος εἰς τὸ ΙΚΑ. Τὸ δικαίωμα προσθέτου ἀσφαλίσεως κέκτηται ὁ ἐνδιαφερόμενος καὶ μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἢ τῆς τυχόν κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Α.Ν. 1846) 1951 προαιρετικῆς τοιαύτης, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς διακοπῆς ταύτης.

3. Διὰ συμβάσεως συναπτομένης μεταξὺ ΙΚΑ καὶ ἐργοδότη δύναται νὰ ἀναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ τελευταίου ἡ ὑποχρέωσις καταβολῆς εἰσφορῶν προσθέτου ἀσφαλίσεως διὰ τοὺς παρ' αὐτῷ ἀπασχολουμένους ἡσφαλισμένους. Προκειμένου περὶ τοῦ Δημοσίου, τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ τῶν Ὁργανισμῶν Κοινῆς Ὁφελείας, ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις δὲν δύναται νὰ ἀναλαμβάνεται ἀνεῦ εἰδικῆς διατάξεως Νόμου.

Ἡ καταβλητέα εἰσφορὰ ὁρίζεται εἰς πᾶν κατὰ μῆνα ποσὸν δι' ἐκάστην τῶν διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὁρισθησμένων ἀσφαλιστικῶν κλάσεων προσθέτου ἀσφαλίσεως, ἀνεξαρτήτως τῶν ἰσχυουσῶν διὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν τοιούτων.

Ὁ ἡσφαλισμένος δύναται νὰ ἐπιλέξῃ τὴν ἀσφαλιστικὴν κλάσιν βάσει τῆς ὁποίας θὰ καταβάλλῃ τὴν εἰσφορὰν, ἢ καὶ νὰ μεταβάλλῃ ταύτην.

4. Διὰ τὴν χορηγήσιν τῶν παροχῶν προσθέτου ἀσφαλίσεως ἀρκεῖ ἡ ἐπαλήθευσις ἐνὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 28 Α. Ν.

1846)1951, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀσφαλιστικῶν κινδύνων γήρατος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου, μὴ ἀπαιτούμενων τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὁριζομένων χρονικῶν προϋποθέσεων καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ δικαιώματος συντάξεως λόγῳ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ἡ πρόσθετος ἀσφάλισις ἀφορᾷ τὴν χορηγήσιν συντάξεως πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις ἰσχύοντος ὁρίου ἡλικίας, ἀρκεῖ ἡ συμπλήρωσις τοῦ κατὰ τὸν Κανονισμὸν ὁρισθησομένου ὁρίου ἡλικίας.

5. Ἡ χορηγητέα βάσει τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω προσθέτου ἀσφαλίσεως, σύνταξις, ὑπολογίζεται λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἐνὸς τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως βάσει τῆς ὁποίας κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ καὶ ἀφ' ἐτέρου τῆς ἡλικίας τοῦ ἡσφαλισμένου κατὰ τὸν χρόνον καταβολῆς ταύτης.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁρίζονται ομάδες ἡλικίας, καθοριζομένου ποσοτοῦ ἐπὶ τῶν ἐτησίων εἰσφορῶν, ὑψηλοτέρου διὰ τὰς νεωτέρας ἡλικίας καὶ χαμηλοτέρου διὰ τὰς μεγαλυτέρας.

Τὸ ἐτήσιον ποσὸν τῆς συντάξεως ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ἀθροισμα τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁριζομένων ποσοτῶν ἐπὶ τῆς καθ' ἕκαστον ἔτος εἰσφορᾶς τοῦ ἡσφαλισμένου.

6. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὁ δικαιούχος λόγῳ προσθέτου ἀσφαλίσεως δὲν πληροῖ τὰς κατὰ νόμον χρονικὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ἐκ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως, δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως καταβληθῇ εἰς αὐτόν, ἀντὶ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον μηνιαίας παροχῆς, ἐφ' ἧς ἀπᾶς ποσὸν ἀνῳχόν πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν χορηγητέων παροχῶν.

7. Εἰσφοραὶ προσθέτου ἀσφαλίσεως καταβαλλόμεναι μετὰ τὴν ἐπέλευσιν τῆς ἀναπηρίας ὑπολογίζονται μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις γήρατος καὶ θανάτου.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον α' ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1846)51 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

(α) Τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας παρέχουν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἐξηρητημένην ἐργασίαν ἐναντὶ ἀμοιβῆς, ὡς τοιαύτης νοουμένης καὶ τῆς παρεχομένης διὰ λογαριασμὸν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἀδιαφόρως νομικῆς φύσεως τῆς σχέσεως (δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ δικαίου).

Ἡ ἐννοία τοῦ κυρίου ἐπαγγέλματος δὲν ἀποκλείει τὴν ἀσφάλισιν προσώπων μὲ μειωμένην ἀπασχόλησιν ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἄλλην κυρίαν πηγὴν ἐισοδήματος.

Ἐπὶ δυσχεροῦς διακρίσεως ἐξηρητημένης ἢ μὴ ἐργασίας, ἡ τοῦ κυρίου ἢ μὴ ἐπαγγέλματος προσώπου τινός, τοῦτο θεωρεῖται ὡς ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Κατ' ἐξαιρέσιν πρόσωπα παρέχοντα ἐργασίαν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἐναντὶ ἀμοιβῆς πρὸς ἐργοδότην ἐδρεύοντα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας, δύναται κατὰ τὰς διατάξεις Κανονισμοῦ νὰ ὑπάγωνται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ δι' ἅπαντας τοὺς Κλάδους αὐτῆς ἢ διὰ τινὰς ἢ διὰ τινὰ μόνον ἐξ αὐτῶν ἐφ' ὅσον ὑπῆρξαν ἤδη ἡσφαλισμένα παρὰ τῷ ΙΚΑ ἀνεξαρτήτως δὲ τούτου ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀσφάλις δὲν χωρεῖ ἐὰν διὰ τὰ πρόσωπα ταῦτα ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις Διεθνούς Συμβάσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐτέρας χώρας ἢ ἐτέρων χωρῶν.

Διὰ Κανονισμοῦ θέλουν καθορισθῇ οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις, ὑφ' ἧς πρόσωπα παρέχοντα ἐργασίαν διὰ λογαριασμὸν πλειόνων τῆς μιᾶς ἐπιχειρήσεων ἢ ἐκμεταλλεύσεων ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Ἐν τέλει τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1846)51 προστίθεται ἐδάφιον ὑπὸ στοιχείον ε' ἔχον οὕτω:

ε) Οἱ ἐμπειρογνώμονες καπνοῦ (καπνομεσίται) ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὴν παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1846)1951 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ὡς συνταξιούχοι λόγῳ ἀναπηρίας νοοῦνται καὶ οἱ λαμβάνοντες συντάξιν μερικῆς ἀναπηρίας βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος».

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1846)51, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν. Δ. 2698)53 εἶναι ὅτι εἰς τὰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας, περὶ ὧν ἡ διάταξις αὕτη, δὲν περιλαμβάνονται αἱ ξυλουργικαὶ (οἷον κατασκευὴ καὶ τοποθέτησις κουφωμάτων, καὶ ἐρμαρίων, σιδηρουργικαί, ὑδραυλικαὶ (περιλαμβανομένων καὶ τῆς κεντρικῆς θερμάνσεως, ἀποχετεύσεως καὶ ἐγκαταστάσεων κλιματισμοῦ, διακοσμητικαὶ καὶ γύψιναι καὶ λοιπαὶ διακοσμήσεις), ἡλεκτρολογικαί, μαρμαριναὶ καὶ μηχανολογικαὶ ἐν γένει (περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως ἀνελκυστήρων καὶ τῶν πάσης φύσεως μηχανημάτων), ἐργασίαι.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Ὡς ἡμερήσιος μισθὸς διὰ τὴν κατάταξιν τῶν ἡσφαλισμένων εἰς ἀσφαλιστικὰς κλάσεις νοοῦνται αἱ πάσης φύσεως ἀποδοχαὶ τούτων εἰς χρήμα καὶ εἰς εἶδος, τῶν τελευταίων τούτων ἀποτιμωμένων εἰς χρήμα δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΙΚΑ.

Ἡ ἀποδοχαὶ νοοῦνται αἱ πάσης φύσεως παροχαὶ τοῦ ἐργοδότη πρὸς τὸν ἡσφαλισμένον, πλὴν ὠρισμένων ἐκτάκτων παροχῶν κοινωνικοῦ χαρακτήρος, ὁρισθησομένων διὰ Κανονισμοῦ».

Τὰ δῶρα λόγῳ ἐορτῶν Χριστουγέννων καὶ Πάσχα ὡς καὶ τὸ ἐπίδομα ἀδείας ὑπόκεινται εἰς εἰσφορὰν αὐτοτελῶς μέχρι τοῦ ποσοῦ πάντως τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἀνωτάτης κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου μισθολογικῆς κλάσεως».

Ἄρθρον 5.

Ἡ παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«9. Ὡς βάσις ὑπολογισμοῦ τῆς εἰσφορᾶς ὀρίζεται ἡ ἡμέρα ἐργασίας.

Δύναται διὰ Κανονισμοῦ νὰ καθορισθῇ ὡς χρονικὴ βάση τῆς ἀσφαλίσεως ἡ ἐβδομάς, ἡ ὁ μῆν, ἡ καὶ μακροτέρα χρονικὴ περίοδος, εἴτε γενικῶς εἴτε δι' ὠρισμένας κατηγορίας ἡσφαλισμένων, ὡς καὶ αἱ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι σχετικῶς μὲ τὸν καθορισμὸν τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως διὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαιώματος ἐπὶ τὰς παροχάς.

Ὡσαύτως διὰ Κανονισμοῦ δύναται, δι' ὠρισμένας κατηγορίας ἡσφαλισμένων μὴ ἔχοντων σταθερὸν ἐργοδότην ἢ ὑπασχομένουσιν συνήθως ὡς ἐκ τῶν συνθηκῶν τῆς ἐργασίας των, νὰ καθορίζηται τεκμαρτὸς ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐργασίας».

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α.Ν. 1846)51, ὡς ἐτροποποιήθη προστίθεται ἐδάφιον τελευταῖον, ἔχον οὕτω:

«Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου, ἡσφαλισμένος τυχὼν, ἐπὶ διετίαν ἐπίδοματος ἀναπροσαρμογῆς, ἐφ' ὅσον ἐν συνεχείᾳ τῆς τοιαύτης

ἐπιδοτήσεώς του, δὲν δύναται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ ὅρους τῶν προηγουμένων ἐδαφίων νὰ κερδίσῃ πλέον τοῦ ἡμίσεος ἐκείνου ὅπερ κερδίζει σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιῆς ἄνθρωπος τῆς αὐτῆς μορφώσεως, δικαιούται συντάξεως μερικῆς ἀναπηρίας ἰσῆς πρὸς 75 ο)ο τῆς ἀναλογούσης συντάξεως.

2. Κυροῦνται ἀφ' ἧς ἰσχυσαν αἱ κάτωθι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας. Ἀπόφασις 73033)Ι.759)27.12.56. Συμφωνοῦμεν πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2080)3.11.56 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ σας Συμβουλίου (Ι.Κ.Α.) ἐπὶ τῇ τέλει ὅπως ἡσφαλισμένοι σας τυχόντες ἐπίδοματος λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 28 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 1846)51 καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιδοτήσις ἐληξε μετὰ τὴν 1.9.56 λόγῳ ἐξαντλήσεως τῆς διετίας, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν τὸν διὰ τὸ ὡς ἄνω ἐπίδομα ἀπαιτούμενον βαθμὸν ἀναπηρίας συνεχίζου ἐπιδοτούμενοι, ἀφ' ἧς διεκόπη ἡ ἐπιδοτήσις των ὡς ἐξῆς:

α) Ἐφ' ὅσον ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπηρίας των ἀνέρχεται εἰς 33 ἕως 50 ο)ο λαμβάνουν ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὰ 50 ο)ο τοῦ ἐπιδοματός ἀναπροσαρμογῆς, ὅπερ ἐλάμβανον.

β) Ἐφ' ὅσον ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπηρίας των ἀνέρχεται εἰς 51 ἕως 66 ο)ο λαμβάνουν ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὰ 75 ο)ο τοῦ ἐπιδοματός ἀναπροσαρμογῆς ὅπερ ἐλάμβανον.

Ὁ λαμβάνων ἐπίδομα κατὰ τ' ἀνωτέρω δύναται ν' ἀπαιτῇ αὐτοτελῇ ἡ ἐξηρητημένην ἀπασχόλησιν.

Ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσφαλισμένου λαμβάνοντος ἐπίδομα δύναται τῆς παρούσης διατάξεως δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 28 περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν μελῶν οἰκογενείας ἐπιδοματοῦχου λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς.

Οἱ ὡς ἄνω ἐπιδοτούμενοι καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας αὐτῶν δικαιούνται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιδοτήσεώς των ἀπασχῶν των εἰς εἶδος παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητας.

β) Ἀπόφασις 43839)Ι.286)10.6.63.

Ἐπιδοτούμενοι λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς, ὧν ἡ ἐπιδοτήσις, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 28 παρ. 2 ἐδάφ. β' τοῦ Α.Ν. 1846)51, ἤρξατο μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν. Δ. 4104)60 δικαιούνται, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐπιδοτήσεώς των καὶ μέχρι 30.4.64 εἰδικῶς ἐπίδοματος ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 73033)56 ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ τῆς Ἑργασίας.

γ) Ἀπόφασις 34017)Ι.206)30.4.64.

Ἐπιδοτούμενοι λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς, ὧν ἡ ἐπιδοτήσις, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 28 παρ. 2 ἐδάφ. β' τοῦ Α.Ν. 1846)51, ἤρξατο μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν. Δ. 4104)60, δικαιούνται μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐπιδοτήσεώς των καὶ μέχρι 30 Ἀπριλίου 1965 εἰδικῶς ἐπίδοματος ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 73033)56 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας.

3. Ἐπιδοτούμενοι κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος δύναται τῶν κυρουμένων ὡς ἄνω ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας, μὴ ἐμπύπτοντες δὲ εἰς τὴν ρύθμισιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου, συνεχίζου τὴν ἐπιδοτήσιν των μέχρις ἄρσεως τῆς ἀναπηρίας των.

4. Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α.Ν. 1846)1951 καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. 4104)1960.

Αἰτήσεις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ὑποβληθεῖσαι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀνωτέρω Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ ἀπορριφθεῖσαι κατ' ἐπίκλησιν καταργουμένης διατάξεως ἐπανεξετάζονται τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδ:αφερομένων πληρουμένων δὲ τῶν προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως, ἡ σύνταξις δὲν δύναται νὰ ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς τριετίας ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐπανεξετάσεως.

5. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 3762)57 προστίθεται διάταξις ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

Τοῦ ἀνωτέρω μηνιαίου βοηθήματος δικαιούνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ οἱ ἡσφαλισμένοι οἱ λόγῳ φυματιώσεως τῶν ὀφθαλμῶν μὲ βαθμὸν ἀναπηρίας 66,6 ο)ο καὶ ἄνω τυχόντες ἐπὶ διετίαν τοῦλάχιστον τοῦ ἀντιτίμου τροφῆς ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ παρκαταπονηθέντων ἡμερομισθίων.

6. Ἐπὶ ἐν ἐξῆμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνταξιούχοι τοῦ Δημοσίου ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἡσφαλισμένοι εἰς τὸ ΙΚΑ ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν 2.000 τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας ἐξ ὧν ἀνὰ 300 ἕκαστον ἐκ τῶν ἐτῶν τῆς τελευταίας ἐξατίας καὶ ἔχουν ὑπερβῇ τὸ

65 ετος της ηλικίας των δικαιούνται συντάξεως παρά του ΙΚΑ.

*Άρθρον 7.

1. Η δευτέρα περίοδος της παρ. 4 του άρθρου 12 του Ν.Δ. 4104)1960 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«Από της λήξεως της υπό της παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 3762)1957 προβλεπομένης διετίας και των υπό των ως άνω αποφάσεων προθεσμιών δύναται να παρατείνεται ή συνέχισις καταβολής του επιδόματος αντιτίμου τροφής δια τους μέχρι της δημοσιεύσεως του Ν.Δ. 4104)1960 εισελθόντας και πληρούντας τας προϋποθέσεις των διατάξεων του προειρημένου άρθρου, δι' αποφάσεων του Δ.Σ. του ΙΚΑ, εγκρινόμενων υπό του Υπουργού Εργασίας, εφ' όσον η οικονομική κατάσταση του ΙΚΑ επιτρέπει την εκ της καταβολής του εν λόγω επιδόματος πρόσθετον επιβάρυνσιν του προϋπολογισμού αυτού».

2. Το έβδομον εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 38 του Α.Ν. 1846)1951, της προσημειωμένης δια του άρθρου 7 του Ν.Δ. 3762)1957, αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«Τὰ τυγχάνοντα του κατά τας διατάξεις της παρούσης παραγράφου βοηθήματος πρόσωπα ως και τὰ μέλη οικογενείας αὐτῶν ἰσχυοῦνται ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ καταβολή του βοηθήματος τῶν εἰς εἶδος παροχῶν ἀσθενείας».

*Άρθρον 8.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ άρθρου 28 τοῦ Α. Ν. 1846)51 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 15 ἔχουσα οὕτω:

«15. Διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως λόγω γήρατος βάσει τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 1α τοῦ άρθρου 28 τοῦ Α. Ν. 1846)51, ὡς ἐτροποποιήθη, συνυπολογίζονται μέχρι συμπληρώσεως τῶν ἐν αὐταῖς χρονικῶν προϋποθέσεων καὶ αἱ ἡμέραι καθ' αἷς ὁ ἡσφαλισμένος ἐδικαιώθη συντάξεως λόγω ἀναπηρίας ἐντὸς τῆς τελευταίας, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου ηλικίας, δεκαετίας.

Συνυπολογίζονται ὁμοίως κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ αἱ ἡμέραι δι' αἷς ὁ ἡσφαλισμένος ἐδικαιώθη συντάξεως λόγω ἀναπηρίας καὶ πρὸ τῆς τελευταίας 10ετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι συμπληρώσεως τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως λόγω γήρατος.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας αἱ οὕτω συνυπολογιζόμεναι ἡμέραι λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ διὰ τὴν προσαύξησιν τῆς συντάξεως».

*Άρθρον 9.

Η παρ. 4 τοῦ άρθρου 29 τοῦ Α. Ν. 1846)1951 αντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«4. Οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ ΙΚΑ περισσοτέρας τῆς μιᾶς συντάξεως ἐξ ἰδίας αὐτοῦ ἐργασίας. Ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος δικαιούται πλειόνων συντάξεων ἐξ ἰδίας ἐργασίας, λαμβάνει τὴν μεγαλυτέραν». Δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης ἡ σύνταξις ἡ ἀπονέμηθεῖσα παρὰ τυχόντων ἐντὸς εἰς τὸ ΙΚΑ Ἀσφαλιστικοῦ Ὁργανισμοῦ, ἥτις ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη, ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν ἔτυχεν ἀνακωδισμού.

*Άρθρον 10.

1. Η ἀλήθεια ἐννοία τοῦ α' εδαφίου τῆς παρ. 7 τοῦ άρθρου 12 τοῦ Ν. Δ. 4104)60 εἶναι ὅτι οὐδεμία σύνταξις μετὰ τῶν πάσης φύσεως προσαυξήσεων ἀπονεμημένη ἐφεξῆς εἰς ἡσφαλισμένον τοῦ ΙΚΑ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 4104)1960 δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τῆς ἥς θὰ κατεβάλλετο εἰς αὐτὸν ἐὰν τὸ ποσὸν ταύτης ὑπελογίζετο κατὰ τὰς ἰσχύουσας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου διατάξεις, ἐπιφυλασσομένης πάντως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ ἀνωτάτου ὁρίου καταβολῆς συντάξεως διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 4104)60.

2. Πᾶσα σύνταξις δι' ἣν τὸ δικαίωμα θεμελιούται μετὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑπολογίζεται ἀποκλειστικῶς βάσει τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 4104)60.

*Άρθρον 11.

1. Μετὰ τὸ πρῶτον εἶσαφιο τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 31 τοῦ Α. Ν. 1846)51 προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω:

«Ἡσφαλισμένοι πληροῦντες τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις κατὰ τὸν χρόνον τῆς στρατεύσεως τῶν ὡς κληρωτῶν, δικαιούνται οὗτοι ὡς καὶ τὰ μέλη οικογενείας τῶν ἱατρικῆς περιθάλψεως

καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς τοιαύτης στρατεύσεως τῶν καὶ ἐπὶ ἐξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως τῶν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ άρθρου 35 τοῦ Α. Ν. 1846)51 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 2, ἔχουσα οὕτω:

«2. Ὁ ἡσφαλισμένος πληρὼν κατὰ τὸν χρόνον τῆς στρατεύσεως τοῦ ὡς κληρωτοῦ, τὰς προϋποθέσεις τοῦ ὑπὸ στοιχείον β' εδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου, δικαιούται ἐπιδόματος ἀσθενείας συντρέχόντων τῶν ὄρων τῶν εδαφίων α', γ' καὶ δ' τῆς αὐτῆς παραγράφου ἐπὶ ἐξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ».

*Άρθρον 12.

1. Η παράγραφος 5 τοῦ άρθρου 29 τοῦ Α. Ν. 1846)51 αντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«5. Η καταβολὴ τῶν συντάξεων καὶ τοῦ ἐπιδόματος ἀναπαραγωγῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου ἡ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς τῆς συντάξεως. Κατ' ἐξαίρεσιν: α) ἐν περιπτώσει ἀναπηρίας, δι' ἣν κατεβλήθη ἐπίδομα ἀσθενείας, ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως τῆς ἐπιδοτήσεως ἢ, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἡσφαλισμένου ἀπὸ τῆς ἐναρξῆς τῆς ἐπιδοτήσεως, ἐφ' ὅσον ἔκτοτε ὁ ἡσφαλισμένος κρίνεται ἀνάπηρος, καὶ β) ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ἡ καταβολὴ συντάξεως εἰς τοὺς δικαιούχους ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἐκείνου καθ' ὃν ἐπέβληεν ὁ θάνατος. Κατ' ἀμφοτέρω ὅμως τὰς ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχ. α' καὶ β' περιπτώσεις, ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως δὲν δύναται νὰ ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον ἀπώτερον τοῦ ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ ἀπονομῆς συντάξεως».

2. Η παρ. 11 τοῦ άρθρου 29 τοῦ Α. Ν. 1846)51, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 4104)60 αντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος άρθρου τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς ἀπονεμητέας εἰς τὸν δικαιούχον συντάξεως μετὰ τῶν πάσης φύσεως προσαυξήσεων πλὴν τῆς προσαυξήσεως λόγω ἀπολύτου ἀναπηρίας ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ 25πλάσιου τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως βάσει τῆς ὁποίας ὑπελογίσθη ἡ σύνταξις».

3. Τὸ στοιχείον γ' τῆς παρ. 7 τοῦ άρθρου 29 τοῦ Α. Ν. 1846)51, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν άρθρων 8 παρ. 1 καὶ 33 τοῦ Ν. Δ. 3083)54 αντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«γ) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ λόγω γήρατος συνταξιούχος ἀποκερδαίνῃ μηνιαίως ἐξ ἐξηρητημένης ἐργασίας ποσὸν ἀνώτερον τοῦ τριακονταπενταπλάσιου τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος ἡμερομισθίου ἀνεξιδιεύτου ἐργάτου.

Ὁ συνταξιούχος, λόγω γήρατος, τοῦ ΙΚΑ πρὶν ἢ ἀναλάβῃ οἰκονομικὰς ἐργασίας, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο εἰς τὸ Ἰδρυμα καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγγραφὴν ἐγκρίσιν αὐτοῦ, παρέχων εἰς τοῦτο κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ διαρκούσης τῆς ἐργασίας πᾶσαν περὶ ταύτης πληροφορίαν. Ἡ ἀνάληψις ἐργασίας ἀνεῖ ἐγκρίσεως τοῦ Ἰδρυματος ὡς καὶ ἡ παράλειψις τῆς παροχῆς τῶν κεκανονισμένων πληροφοριῶν ἢ ἡ παροχὴ ἀνακριβῶν τοιούτων συνεπάγεται τὴν ἀναζήτησιν τῶν καταβληθεισῶν συντάξεων κατὰ τὸν χρόνον ἀπασχολήσεως τοῦ συνταξιούχου ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅπου τῶν ἐξ αὐτοσχεύσεως ἐπαγγέλλματος ἢ ἐξηρητημένης ἐργασίας ἀπολαύων αὐτοῦ.

Προσαυξήσεις τῆς συντάξεως προκύπτουσαι ἐξ ἡμερῶν ἐργασίας πραγματοποιουμένων ὑπὸ συνταξιούχων, συνυπολογίζονται εἰς τὴν ἀρχικὴν σύνταξιν τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ καταβάλλονται μόνον ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς ἐργασίας, ἢ δὲ μετὰ τὸν τοιοῦτον συνυπολογισμόν ἐπανάληψις οἰαζόποτε ἐξηρητημένης ἐργασίας συνεπάγεται τὴν ἀναστολὴν τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως, ἀσχέτως τοῦ ποσοῦ τῶν ἐκ τῆς ἐργασίας ἀπολαύων τοῦ συνταξιούχου».

*Άρθρον 13.

1. Η ὑπὸ στοιχ. β' διάταξις τοῦ άρθρου 37 τοῦ Α. Ν. 1846)51, αντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«β) Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν συντάξεων, λόγῳ ἀναπηρίας καὶ γήρατος καὶ τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, τὸ τεκμαρτὸν ἡμερομίσθιον τῆς μισθολογικῆς κλάσεως εἰς ἣν κατατάσσεται ὁ ἡσφαλισμένος βάσει τοῦ πηλίκου τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς διαιρέσεως τοῦ συνόλου τῶν ἀποδοχῶν, αἰτῖνες ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσφορῶν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἡμερολογιακὰ ἔτη τὰ ἀμέσως προηγούμενα ἐκείνου, καθ' ὃ ὑπεβλήθη ἡ αἴτησις περὶ συνταξιοδοτήσεως καὶ καθ' ὃ ὁ ἡσφαλισμένος ἐπραγματοποίησεν ἡμέρας ἐργασίας, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐντὸς τῆς διετίας ταύτης πραγματοποιηθεισῶν ἡμερῶν ἐργασίας.

2. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ν.Δ. 3873)1958 προστεθεῖσα διάταξις εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. β' τοῦ ἀρθροῦ 37 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, καταργεῖται.

*Ἀρθρον 14.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 38 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ν. Δ. 4104)1960, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει τὸ ποσὸν τοῦ ἡμερησίου ἐπιδόματος, μετὰ τῶν προσαυξήσεων λόγῳ οἰκογενειακῶν βαρῶν, δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομίσθιου τῆς VIII μισθολογικῆς κλάσεως, οὐδὲ τοῦ 70% τοῦ ἡμερομίσθιου τῆς ασφαλιστικῆς κλάσεως βάσει τῆς ὁποίας ὑπολογίζεται τὸ ἐπίδομα».

*Ἀρθρον 15.

1. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 40 τοῦ Α.Ν. 1846)1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. Αἱ εἰς χρῆμα παροχαὶ τοῦ ΙΚΑ δὲν ἐκχωροῦνται οὐδὲ κατάσχονται.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχες μέχρι τοῦ 1)4 τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως λόγῳ διατροφῆς συζύγου, κατιόντων ἢ ἀνιόντων.

Ἀντίθετος γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις τῆς κειμένης νομοθεσίας, δὲν ἰσχύει ὡς πρὸς τὸ ΙΚΑ».

2. Ἡ παρ. 6 τοῦ ἀρθροῦ 40 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«6. Πᾶσαι αἱ εἰς χρῆμα παροχαὶ τοῦ ΙΚΑ, πλὴν τῆς συντάξεως, παραγράφονται μετὰ 6 μῆνας, ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί.

Ἀπαιτῆται δόσεις συντάξεων, μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς ἑτὺς ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν κατέστησαν ἀπαιτηταί, παραγράφονται.

Πᾶσα ἄλλη οἰαδήποτε κατὰ τοῦ ΙΚΑ ἐκ παροχῶν ἀπαίτησις παραγράφεται μετὰ πενταετίαν.

3. Εἰς τὸ ἀρθρον 40 τοῦ Α.Ν. 1846)1951 προστίθεται παράγραφος 9, ἔχουσα οὕτω:

«9. Ὅσακις πρόκειται περὶ δικαιούχου ἀνηλίκου, μὴ ἐκπροσωπούμενου νομίμως, ἡ δικαιούχου νοσοῦντος ἔκ τινος τῶν ἐν ἀρθροῖς 1686 καὶ 1705 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἀναφερομένων παθήσεων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει διωρισμένος ἐπίτροπος ἢ ἀντιλήπτωρ τούτου, ἡ περὶ ἧς τὸ ἀρθρον 10 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν.Δ. 3083)1954 εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ οἰκείου Ὑποκαταστήματος διορίζει προσωρινὸν διαχειριστήν, δικαιούμενον νὰ εἰσπράττῃ καὶ διαθέτῃ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δικαιούχου τὰς παρὰ τοῦ Ἰδρύματος χορηγούμενας εἰς αὐτὸν παροχάς.

Διὰ τὸν διορισμὸν διαχειριστοῦ ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ κρίνει ἐκ τῶν ἐνόντων, καὶ προκειμένου περὶ νοσοῦντος δικαιούχου, πάντοτε ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ γνωματεύσεως τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἀρμοδίου Ὑποκαταστήματος, περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υγείας του.

Ἡ περὶ διορισμοῦ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ ἀπόφασις τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν, παύει δὲ ἰσχύουσα ἀφ' ἧς ὁ συνταξιούχος τεθῇ ὑπὸ δικαστικὴν ἀπαγόρευσιν ἢ ὑπὸ δικαστικὸν ἀντιλήπτορα».

*Ἀρθρον 16.

1. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 41 τοῦ Α.Ν. 1846)1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Πρόσωπον διατελέσαν ἡσφαλισμένον παρὰ τῷ ΙΚΑ διακαίεται νὰ συνεχίσῃ (προαιρετικῶς) τὴν ἀσφάλισιν του εἰς ἓνα ἢ πλείονας κλάδους αὐτοῦ α) ἐὰν ἐντὸς τῶν ἀμέσως πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐργασίας του ἐν τῇ ἀσφαλίσῃ τοῦ

Ἰδρύματος πέντε ἐτῶν ἔχει πραγματοποιήσει εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦλάχιστον 500 ἡμέρας ἐργασίας καὶ ὑποβάλῃ ἐγγράφως δήλωσιν ἐντὸς προθεσμίας 12 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀσφαλίσεώς του εἰς τὸ ΙΚΑ, β) ἐὰν ἔχῃ πραγματοποιήσει ὅποτεδήποτε, 3.000 ἡμέρας ἐργασίας εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ὑποβολῆς τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω δηλώσεώς του».

*Ἀρθρον 17.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 32 τοῦ Ν.Δ. 2698)1953, καταργεῖται.

Ὡσαύτως καταργεῖται τὸ ἐδάφιον β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 42 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, προστεθὲν διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 32 τοῦ Ν.Δ. 2698)1953.

*Ἀρθρον 18.

1. Ἡ παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Ν.Δ. 4104)60, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«5. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 34 παρ. 2 καὶ 60 παρ. 3 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, ἐφ' ὅσον ὁ ἡσφαλισμένος ἢ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, δύναται ν' ἀξιώσων κατ' ἄλλους νόμους ἀποζημιώσιν διὰ ζημίαν προσγενομένην αὐτοῖς συνετεία ἀσθενείας, ἀναπηρίας ἢ θανάτου τοῦ εἰς διατροφήν αὐτῶν ὑποχρέου, ἡ ἀξίωσις αὕτη μεταβιβάζεται εἰς τὸ ΙΚΑ, δι' ὃ ποσὸν τοῦτο ὀφείλει ἀσφαλιστικὰς παροχάς εἰς τὸν δικαιούχον τῆς ἀποζημιώσεως, καθ' ὃ εἰδικώτερον θέλει ρυθμισθῇ διὰ Β. Δ)τος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ ΙΚΑ».

2. Τὰ ἐκ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Ν. Δ. 4104)1960 γεννηθέντα δικαιώματα τοῦ ΙΚΑ τὰ μὴ ἱκανοποιηθέντα ἐλλείπει κανονισμοῦ προβλέποντος τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως παραμένουν εἰς τὸ ἀκέραιον καὶ ἀσχοῦνται βάσει τῆς διατάξεως τῆς προηγούμενης παραγράφου καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῆς προβλεπομένου Β. Δ)τος.

*Ἀρθρον 19.

1. Τὸ δυνάμει τῆς παρ. 7 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν.Δ. 4104)1960 παρασχεθὲν εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους τοῦ τέως Ταμείου Μεταλλευτῶν δικαίωμα πρὸς ἀναγνώρισιν πραγματοποιηθεισῶν κατὰ τὸ παρελθὼν ἡμερῶν ἐργασίας εἰς μεταλλευτικὰς ἐπιχειρήσεις, δέον ἐφ' ὅσον δὲν ἠσκήθῃ τούτο, νὰ ἀσκηθῇ, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Ἐκπρόθεσμοι αἰτήσεις συνταξιοδοτήσεως μελῶν οἰκογενείας μεταλλευτῶν ὑποβληθεῖσαι ἢ ὑποβαλλόμεναι ἐντὸς ὁμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος γίνονται δεκταί, ἐφ' ὅσον συμπληροῦνται αἱ κατὰ Νόμον χρονικαὶ προϋποθέσεις διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἡμερῶν ἐργασίας κατὰ τὸ ἀρθρον 7 παραγράφος 7 τοῦ Ν.Δ. 4104)1960 ἢ ἐφ' ὅσον οἱ προστάται των ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν κατὰ τὴν ὁμαδικὴν σφαγὴν τῶν Καλαθρύτων. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

3. Ἡ προθεσμία τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς διὰ τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν.Δ. 4104)1960 προστεθείσης παραγράφου 8α εἰς τὸ ἀρθρον 26 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

*Ἀρθρον 20.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ ΙΚΑ διακρίνονται εἰς τὴν Διοίκησιν, τὰς Κεντρικὰς Ὑπηρεσίας καὶ τὰ Ὑποκαταστήματα, καθ' ὃ θέλει ὀρίσει Κανονισμός, τηρουμένης πάντως, τῆς ἀρχῆς τῆς διοικήσεως καὶ ασφαλιστικῆς ἀποσυγκεντρώσεως τῶν Ὑποκαταστημάτων ὡς πρὸς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν κλάδων παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητας εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἶδος.

Εἰδικῶς διὰ τὰς περιοχὰς Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης δύναται νὰ ὀρίζεται διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ἴδιον σύστημα ὀργάνωσεως τῆς ἀσφαλίσεως ἐν αὐταῖς, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς ἰδρύσεως εἰς ἐκάστην τῶν περιοχῶν τούτων, πλείονων Ὑποκαταστημάτων.

2. Διὰ Κανονισμοῦ ὀρίζονται αἱ θέσεις τοῦ Προσωπικοῦ

του 'Ιδρύματος κατά κατηγορίας και βαθμούς.

3. Είς τὸ τέλος τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Α. Ν. 1846)51 προστίθεται διάταξις, ἔχουσα οὕτω:

«Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων δι' ἀποφάσεώς των δύνανται νὰ ἀναθέτουν κατὰ τὰς διατάξεις Κανονισμοῦ, τινὰς τῶν ἀρμοδιότητων των εἰς τὰ ὄργανα τῶν Ὑποκαταστημάτων των καὶ τῶν ὑπαγαγμένων εἰς αὐτὰ Παραρτημάτων.

4. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Α. Ν. 1846)51, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΙΚΑ, ἐγκριναμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας, θέλουσιν ὁρισθῇ τὰ τῆς ἐσωτερικῆς διαρρυθμίσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 14 πρόβλεπτων Κανονισμῶν.

5. Τὸ τέταρτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3710)1957 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Οἱ Πρόεδροι μετὰ τριῶν τούλάχιστον ἀναπληρωτῶν δι' ἑκαστον ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν Τ.Δ.Ε. μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των διορίζονται προκειμένου μὲν περὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας προκειμένου δὲ περὶ τῶν λοιπῶν Ὑποκαταστημάτων δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

6. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 3210)55 προστεθεῖσα διάταξις εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Α.Ν. 1846)51 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἐκαστου τῶν μελῶν τῶν Εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν ὁρίζονται κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ἀναπληρωτῆς των μὲν Προέδρων Πρωτοδικῶν, Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν Πρωτοδικαί, τῶν δὲ ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ΙΚΑ ὑπάλληλοι αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ γραμματέως καὶ ἄνω.

Προκειμένου περὶ Προέδρων δύνανται νὰ ὁρίζονται μέχρι 3 ἀναπληρωταί.

Ἄρθρον 21.

Ὁ παρὰ τῷ Δ. Σ. τοῦ ΙΚΑ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος δύνανται νὰ παρίσταται ἄνευ ψήφου καὶ τῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας ὁριζομένων πάσης φύσεως Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τοῦ ΙΚΑ.

Ἄρθρον 22.

1. Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξίν ἰσχὺς τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες παρὰ τῷ Ἰδρύματι Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἔκτακτοι (ἐπικουρικοὶ) ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι μονιμοποιεῦνται καὶ καθίστανται τακτικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ἰδρύματος.

Οὗτοι ἐντάσσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν ἐν τῷ Ἰδρύματι σειρὰν ἀρχαιότητος, εἰς ἰσαριθμους θέσεις, συνιστωμένους διὰ τοῦ παρόντος, τροποποιούμενου ἀναλόγως τοῦ οἰκείου Κανονισμοῦ, καὶ κατατάσσονται εἰς μισθολογικὰς βαθμίδας τῶν εἰς ἃς ἀνήκουν κατηγοριῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Κανονισμοῦ «περὶ καταστάσεως τῶν ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΙΚΑ».

Ὡσαύτως κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ἐντάσσονται καὶ κατατάσσονται μὴ ἐνταχθέντες μόνιμοι ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι, συνιστωμένων ἰσαριθμῶν θέσεων.

2. Τὸ κατὰ τὴν 31.1.1965 ὑπηρετοῦν παρὰ τῷ Ἰδρύματι Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ὑφ' οἰκονομικῶν σχέσιν πάσης κατηγορίας μὴ τακτικῶν τεχνικῶν προσωπικῶν, περὶ οὗ οἱ Κανονισμοὶ Τεχνικοῦ Προσωπικοῦ καὶ Ἐκτελέσεως Ἑργῶν αὐτοῦ, πλὴν τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, καθίσταται τακτικῶν προσωπικῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, μόνιμον μὲν ἐφ' ὅσον συντελήσῃ ἐτήσιον ὑπηρεσίαν, ἄλλως δόκιμον.

Τὸ προσωπικὸν τοῦτο ἐντάσσεται ἐντὸς ἑμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς συσταθισμένας ὁργανικὰς κατὰ κατηγορίας θέσεις ὑπὸ Κανονισμοῦ, καθορίζοντος καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δι' ἑκάστην θέσιν προσόντα.

Ἡ ἐνταξις ἐνεργεῖται, τῇ αἰτήσεϊ τῶν ἐνδιαφερομένων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ, κρίνοντος περὶ τῶν προσόντων τούτων, πλὴν τοῦ τῆς ἡλικίας, εἰς τὸν ἐισαγωγικὸν βαθμὸν ἑκάστης κατηγορίας. Δύναται αὕτη νὰ

γίνῃ καὶ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν, ἐφ' ὅσον ὁ ἐντασσόμενος ἔχει χρόνον ὑπηρεσίας ἴσον πρὸς τὸν ὃν θὰ ἀπαιτῆται κατὰ τὸν Κανονισμὸν διὰ τὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον προαγωγικὴν ἐξέλιξίν του.

Μέχρι τῆς ἐντάξεως θέλουσιν ἐξαπολουθῆσαι καταβαλλόμεναι αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἀποδοχαὶ αὐτῶν. Οἱ ἐκ τῶν ἐντασσόμενων λαμβάνοντες κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐντάξεως των ἀποδοχὰς ἀνωτέρας τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸν βαθμὸν, εἰς ὃν ἐντάχθησαν, διατηροῦν αὐτάς μέχρι τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον καλύψεως τῆς διαφορᾶς.

Ἄρθρον 23.

1. Ἰατροὶ Θεραπευταὶ τοῦ ΙΚΑ ὑπερβάντες τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας των δύνανται νὰ μονιμοποιεῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου πρὸς πλήρωσιν κενῶν ὁργανικῶν θέσεων μονίμων Θεραπευτῶν ἱατρῶν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἔχουν συμπληρώσει διετή, συνεχῆ ἢ διακεκομμένην ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ ΙΚΑ.

2. Αἱ προθεσμίαι τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 120)1964 Β. Δ)τος παρατείνονται μέχρι 30 Ἰουνίου 1965.

Ἄρθρον 24.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 1846)1951 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 6 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«6. α) Οἱ ἀνήλικοι οἱ ἀπολυόμενοι ἐκ τῶν Σωφρονιστικῶν ἢ Ἀναμορφωτικῶν Καταστημάτων, ἐφ' ὅσον προσλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν καθ' ὑπόδειξιν τῶν Ἐταιρειῶν Προστασίας ἀνηλίκων, ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς τοιαύτης προσλήψεως των.

β) Οἱ ὑπὸ ἐπιμέλειαν τῶν Δικαστηρίων τελούντες ἀνήλικοι οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς ἀσφαλιστέαν παρὰ τῷ Ἰδρύματι ἔργασίαν, ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς ὑπὸ τοιαύτην κατάστασιν (δικαστικὴν ἐπιμέλειαν) προσλήψεώς των».

2. Κυροῦνται ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν αἱ κάτωθι παρατιθέμεναι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας.

α) Μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἡ ὑπ' ἀριθ. 50038) 1954 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας «περὶ ἐξαίρεσεως ἀπὸ τῆς ἀσφαλίσεως ἀνηλίκων καὶ μαθητῶν».

Ἐγκρίνομεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ σας Συμβουλίου τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 26.6.1953 περὶ τῆς ἐξαίρεσεως ἀπὸ τῆς παρ' ὑμῖν ἀσφαλίσεως, δι' ἅπαντας τοὺς κλάδους ταύτης τῶν ἀνηλίκων τῶν ἀπολυομένων ἐκ τῶν Σωφρονιστικῶν ἢ Ἀναμορφωτικῶν Καταστημάτων καὶ προσλαμβανομένων ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν καθ' ὑπόδειξιν τῶν Ἐταιρειῶν Προστασίας ἀνηλίκων, ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς τοιαύτης προσλήψεως των.

Ὡσαύτως ἐγκρίνομεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ σας Συμβουλίου τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω συνεδρίαν αὐτοῦ περὶ ἐξαίρεσεως ἀπὸ τῆς παρ' ὑμῖν ἀσφαλίσεως δι' ἅπαντας τοὺς κλάδους ταύτης, τῶν μαθητῶν, τῶν ἀπασχολουμένων εἰς ἐργοδότας κατὰ τοὺς θερινοὺς μόνον μῆνας, καθ' ὑπερβάσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς προσωπικὸν ἀναγκῶν τῶν ἐργοδοτῶν τούτων.

Διὰ τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν τῆς παρούσης θέλομεν μεριμνήσει ἐν καιρῷ.

β) Ὑπ' ἀριθ. 10204)1964 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας «περὶ ἐξαίρεσεως ἀπὸ τῆς παρὰ τῷ ΙΚΑ ἀσφαλίσεως τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν δικαστηρίων τελούντων ἀνηλίκων».

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 123187)Φ.Υ.Α.Α.)27.12.63 ὑμετέρας ἀναφορᾶς, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἐγκρίνομεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ σας Συμβουλίου τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 19.11.1963 περὶ ἐξαίρεσεως ἐκ τῆς παρ' ὑμῖν ἀσφαλίσεως δι' ἅπαντας τοὺς κλάδους ταύτης καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς προσλήψεως των, τῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν Δικαστηρίων, τελούντων ἀνηλίκων τῶν ἀπασχολουμένων εἰς ἀσφαλιστέας παρὰ τῷ ὑμετέρῳ Ἰδρύματι ἔργασίας.

Διὰ τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν τῆς παρούσης θέλομεν μεριμνήσει ἐν καιρῷ.

3. Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνὸς καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Ν.Δ. 2698)1953 «περὶ διοικήσεως τοῦ Ἰ-

δρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μεταρρυθμίσεως της περι αυτού Νομοθεσίας ως και άλλων τινών διατάξεων» και του άρθρου 4 παρ. 3 του Νόμου 2855)1954 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως εργατικών τινών Νόμων».

Η από 30.12.1963 απόφασις του Δ.Σ. του ΙΚΑ περί επεκτάσεως της ασφαλίσεως αυτού εις τους εργάτας διφθερών Σιατίστης, καταργείται άφ' ής ίσχυσε.

4. Η άσφάλις εις τή ΙΚΑ τών έλευθέρων εργατών διφθερών (γουναρκών) καθώς και τών μελών τών βιοτεχνικών συνεταιρισμών του Νόμου 602 τών ασχολουμένων με τή γουναρκή εις τās πόλεις Καστορίας και Σιατίστης χωρεί κατά τήν υπό τής νομοθεσίας τούτου προβλεπομένην διαδικασίαν επεκτάσεως της ασφαλίσεως έντός έξ (6) μηνών, της σχετικής απόφασεως του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΚΑ, έγκρινόμενης υπό του Υπουργού Εργασίας. Εάν ή επεξεργασία γουναρκών επεκταθή και εις χωρία τινά του Νομού Καστορίας, αυτόμάτως υπάγονται εις τήν ασφάλειν του ΙΚΑ και οι εκεί εργαζόμενοι έλεύθεροι γουναργάται ή συνεταιρισμένοι τοιοῦτοι.

5. Αί διατάξεις του άρθρου 5 του Ν. 2861)1954 εφαρμόζονται και ως πρός τās εξαγομένας εις τήν άλλοδαπην διφθέρας (γουναρκά) έφ' όσον ή επεξεργασία τούτων γίνεται έν τή ήμεδαπή.

Άρθρον 25.

1. Εις τήν παρ. 1 του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846)1951, ως τούτο τροποποιηθέν μεταγενεστέρως ίσχύει σήμερον, προστίθεται έδάφιον έχον ως άκολουθώς:

«Υπό τās αὐτάς ως άνω χρονικάς προϋποθέσεις, δικαιούται συντάξεως λόγω γήρατος, ανεξαρτήτως όρίου ηλικίας και οι παρά τῷ Ιδρύματι ήσφαλισμένοι, αποδεδειγμένως τυφλοί έξ άμφοτέρων τών όφθαλμών».

2. Μετά τήν παρ. 5 του άρθρου 11 του Ν.Δ. 4104)1960 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της νομοθεσίας περί κοινωνικών ασφαλίσεων και άλλων τινών οργανωτικών και διοικητικών διατάξεων», προστίθεται παράγραφος ύπ' άριθ. 6, έχουσα ως άκολουθώς:

«6. Μετά τήν έξ ολοκλήρου διάθεσιν τών μέχρι 1.10.60 υπαρχόντων κεφαλαίων του Λογαριασμού Προνοίας Υπαλλήλων τώως ΤΑΚ και συμφώνως πρός τήν παρ. 5 του άρθρου 11 του Ν.Δ. 4104)1960 κατάργησιν του Λογαριασμού τούτου αι έκκρεμείς ύποχρεώσεις αυτού πρός έξόφλησιν άποζημιώσεων εις τούς μέχρι της ως άνω ήμερομηνίας έξελθόντας της ύπηρεσίας υπαλλήλους του τώως ΤΑΚ ή μέλη οικογενείας θανόντων μέχρι της αὐτής ήμερομηνίας υπαλλήλων αυτού, αναλαμβάνονται υπό του ΙΚΑ, έξοφλούμεναι έκ τών διαθεσίμων κεφαλαίων του εις βάρος του παρ' αὐτῷ Κλάδου Συντάξεων».

3. Έν τέλει της παραγράφου 1 του άρθρου 47 του Ν.Δ. 2698)53 προστίθεται έδάφιον έχον οὕτως:

«Αί παροχαί του Ειδικού Λογαριασμού Προνοίας δύνανται νά αυξάνονται δι' άποφάσεως του Υπουργού Εργασίας μετά πρότασιν του Διοικητού του Ιδρύματος και σύμφωνον γνώμην του Σ.Κ.Α.».

Άρθρον 26.

1. Αί διατάξεις του άρθρου 1 του ύπ' άριθ. 47)1963 Β. Δ)τος «περί αναπροσαρμογής τών πρό της ίσχύος του Ν.Δ. 4104)1960 άπονεμηθειών υπό του ΙΚΑ συντάξεων», έχουν εφαρμογήν από 1ης Ιανουαρίου 1964 και διά τόν ανακαθορισμόν τών συντάξεων τών συνταξιούχων του τώως Ταμείου Ασφαλίσεως Λιμενεργατών Πειραιώς, τών άπονεμημένων κατά τόν χρόνον της εις τή ΙΚΑ συγχωνεύσεως του Κλάδου Συντάξεων του Ταμείου τούτου, εις συνταξιούχους πληρούντας κατά τόν χρόνον τούτον τās προϋποθέσεις του άρθρου 56 παρ. 4 του Α.Ν. 1846)51.

Οι συνταξιούχοι, έφ' όν εφαρμόζεται τή ύπ' άριθ. 47)63 Β. Δ)γμα κατατάσσονται διά τήν έξεύρεσιν της υπό του πίνακος του άρθρου 1 του Βασιλικού τούτου Διατάγματος, καθιερουμένης άντιστοιχίας ασφαλιστικών κλάσεων, εις τήν ασφαλιστικήν κλάσιν της πρώτης στήλης του πίνακος τούτου, εις τήν όποιαν άντιστοιχεί τή βασικόν ήμερομίσθιον λιμενεργάτου κατά τόν χρόνον της συγχωνεύσεως εις τή ΙΚΑ του

Κλάδου Συντάξεων του τώως Ταμείου Ασφαλίσεως Λιμενεργατών Πειραιώς.

Οι συνταξιούχοι, οι λαμβάνοντες πρό της έναρξεως της ίσχύος του παρόντος σύνταξιν μεγαλυτέραν εκείνης, ής δικαιούνται μετά τήν δυνάμει του παρόντος αναπροσαρμογήν, έξακολουθούν νά λαμβάνουν ταύτην.

2. Προκειμένου περί συνταξιούχων του τώως Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού ΗΕΜ όν δέν αναπροσηρμόσθη ή σύνταξις βάσει του Ν. 3954)1959, οιτινες κατά τόν χρόνον της συγχωνεύσεως του Ταμείου εις τή ΙΚΑ επλήρουν τās προϋποθέσεις του άρθρου 56 παρ. 4 του Α.Ν. 1846)1951 ή τās τοιαύτας της παρ. 2 του άρθρου τρίτου του Ν. 3954)1959, ή σύνταξις ανακαθορίζεται κατά ποσόν δι' άποφάσεως του άρμόδιου όργάνου του ΙΚΑ, από της πρώτης του μεθεπομένου της δημοσιεύσεως του παρόντος μηνός, και έφεξής, επί τή βάσει τών οικείων διατάξεων της νομοθεσίας του ΙΚΑ περί τρόπου ύπολογισμού τών συντάξεων.

Υπάλληλοι της ΗΕΜ συνταξιοδοτηθέντες δυνάμει της παραγράφου 2 του Νόμου 5929)1933 διατηρούσιν τή εύρηγέτηματα ταύτης, ήτοι άνώτερον όριον ηλικίας και προσαύξησιν έπταετούς συνταξίμου ύπηρεσίας θεωρουμένης πραγματικής διά τόν ανακαθορισμόν της συντάξεως τών υπό του ΙΚΑ, δυνάμει του Νόμου 3954)1959 άρθρον 4 παράγραφος 2 από της υπαγωγής των εις τή ΙΚΑ. Η σύνταξις τών άνωτέρω δέν δύναται νά είναι μικροτέρα της άπονεμηθείσης υπό του καταργηθέντος Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού ΗΕΜ.

Πάντως έν ή περιπτώσει τή μετά τόν ανακαθορισμόν προκύπτον ποσόν συντάξεως είναι κατώτερον της λαμβανόμενης τοιαύτης, ή επί πλέον διαφορά έξακολουθεί καταβαλλομένη ως προσωρινόν έπίδομα, συμφηφιζομένη εις πάσαν μελλοντικήν αύξησιν τών συντάξεων του ΙΚΑ.

Τή προσωρινόν τούτο έπίδομα θά έξακολουθήσθ καταβαλλόμενον έν περιπτώσει θανάτου του συνταξιούχου και εις τούς δικαιούχους αυτού κατά ποσοστόν ίσον πρός τή ποσοστόν της αναλογούσης εις τούτον συντάξεως.

3. Τή προσωπικόν της Η.Ε.Μ. τή άπολυθέν εις έκτέλεσιν τών διατάξεων τών διά του Ν. 3954)59 κυρωθεισών Συμβάσεως και Συμφωνίας και προσληφθέν εις τήν, περί ής ή ύπ' άριθ. 163)14.12.59 πράξις του Υπουργικού Συμβουλίου, έκμετάλλευσιν τροχιοδρόμων ή εις τήν διά θερμικών λεωφορείων προσωρινήν ύπηρεσίαν της Η.Ε.Μ. μεταξυ Σταθμού Λαρίσης και Καλλιθέας έν συνεχεία δέ ένταχθέν εις έτέρας ύπηρεσίας της ΗΕΜ, έν περιπτώσει έξόδου του έκ της ύπηρεσίας, συνταξιοδοτείται επί τή βάσει της συνολικής έν ασφαλίσει ύπηρεσίας του κατά τήν διέπουσαν τή ΙΚΑ νομοθεσίαν.

Τά έκ του ΙΚΑ τυχόν χορηγηθέντα ποσά συντάξεων συμφηφιζονται πρός τήν τελικώς χορηγηθησαμένην παρ' αυτού σύνταξιν.

4. Οι κατά τās διατάξεις του άρθρου 12 της μεταξυ του Έλληνικού Δημοσίου και της ΗΕΜ συναφθείσης και διά του Ν. 3954)59 κυρωθείσης συμβάσεως άπολυθέντες έκ της ΗΕΜ ως και οι από 27.8.57 άπολυθέντες, λαμβάνοντες δέ ήδη παρὰ του Ι.Κ.Α. σύνταξιν ίσην πρός τή υπό τούτου καταβαλλόμενον κατώτατον όριον συντάξεως, δικαιούνται από της ίσχύος του παρόντος, έφ' όσον οῦτοι είχαν είκοσαετή τουλάχιστον πραγματικήν συντάξιμον ύπηρεσίαν, και άσχετως ηλικίας, συντάξεως ίσης πρός τās 80% της ής θά έδικαιούντο πλήρους τοιαύτης λόγω γήρατος ύπολογιζομένης κατά τās διατάξεις της, κατά τήν 18ην Ιουνίου 1959 ίσχυούσης νομοθεσίας του ΙΚΑ, περί τρόπου ύπολογισμού τών συντάξεων, μετά τών έκτοτε αύξήσεων, εφαρμοζομένων διά τήν έξεύρεσιν του τεκμαρτού ήμερομίσθιου των τών διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 4 του Ν. 3954)1959.

Αί διατάξεις της παρούσης παραγράφου έχουν εφαρμογήν και επί τών από 1ης Μαΐου 1959 άπολυθέντων ως φυματικών και έχόντων τουλάχιστον είκοσαετή ύπηρεσίαν παρὰ τή ΗΕΜ.

5. Οι συνταξιούχοι του ΙΚΑ οι προερχόμενοι έκ του εις αυτό συγχωνευθέντος Κλάδου τροχιοδρόμων του τώως Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Τροχιοδρόμων και Ηλεκτροφωτισμού Θεσσαλονίκης, κατατάσσονται εις ασφαλιστικάς κλάσεις

εις ἃς ἀντιστοιχοῦν αἱ ἀποδοχαὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἀπε-
νεμήθη ἡ χορηγούμενη αὐτοῖς σύνταξις.

6. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3710)57 ἀντι-
καθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ὁ προληπτικὸς ἐλεγχὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ
ΙΚΑ συνιστάμενος εἰς τὴν πρὸ πάσης ἐξοφλήσεως οἰουδὴ-
ποτε ἐντάλματος πληρωμὴν ἐξαίρεσει τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν
ἐξόφλησιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος χορηγούμενων παροχῶν εἰς
τοὺς ἡσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους, διαπίστωσιν ὅτι ἡ πλη-
ρωμὴ ἐντέλλεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ὅτι
ἐν τῇ διενεργείᾳ τῆς δαπάνης ἐτηρήθησαν αἱ ἰσχύουσαι ἐκά-
στοτε διατάξεις περὶ πραγματοποιήσεως ταύτης καὶ ὅτι ἐπι-
συνάπτονται εἰς τὸ οἰκεῖον ἐντάλμα ἅπαντα τὰ δικαιολογη-
τικὰ τὰ ἀποδεικνύοντα τὸ νόμιμον τῆς πληρωμῆς, ἀσχεῖται
παρὰ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὁριζομένου ὑπὸ
τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ προκειμένου περὶ Ὑποκαταστημάτων
καὶ Ὑπηρεσιῶν εἰς ἃς δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις Πα-
ρέδρων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου παρ' ὑπαλλήλων τοῦ Ὑ-
πουργείου Οἰκονομικῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκο-
νομικῶν.

Ἐν περιπτώσει τελικῆς διαφωνίας μεταξὺ τοῦ ἐκδότης δια-
τάκτου καὶ τῶν ἀσκούντων τὸν προληπτικὸν ἐλεγχον ὁργά-
νων περὶ ὑπάρξεως τῶν νομίμων προϋποθέσεων πληρωμῆς ἐν-
τάλματος, συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ, αὕτη ἐφ' ὅσον
μὲν ἀναφέρεται εἰς δαπάνας τῆς διοικήσεως τοῦ ΙΚΑ καὶ
τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης
λειτουργουσῶν πάσης φύσεως ὑπηρεσιῶν τοῦ ΙΚΑ ἐπιλύεται
διὰ πράξεως τοῦ Κ.Ε.Σ. εἰς πάσας δὲ τὰς λοιπὰς περιπτώ-
σεις διὰ πράξεως τῶν ἀρμοδίων Τ.Ε.Σ.

Ἐντάλματα τῶν ὁποίων ἡ θεώρησις δὲν ἐπετεύχθη κατὰ
τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ διαδικασίαν ἐκτελοῦνται ἂν
ᾗθελε διαταχθῇ ἡ ἐκτέλεσις των δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ
Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

Πάντα τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης
διατάξεως θέματα ὁρισθῆσονται διὰ κανονισμοῦ.

Τὰ ἑξῶς κινήσεως ὡς καὶ πάσης παρεπομένης δαπάνης
τῶν μελῶν τοῦ Κ.Ε.Σ. καὶ τῶν Τ.Ε.Σ. ὁρίζονται κατὰ συνε-
δρίασιν ἢ καὶ κατ' ἀποκοπὴν δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ
τοῦ ΙΚΑ ἐγκρινομένης ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ
Ἐργασίας.

7. Μετὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3710)
57 προστίθεται παράγραφος 7 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«7. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ ὁρισθῆσεται ὁ τρόπος
τῆς λειτουργίας καὶ ἐκπληρώσεως τοῦ ἔργου τοῦ Κ.Ε.Σ. καὶ
τῶν Τ.Ε.Σ. καὶ γενικώτερον τὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ τοῦ τρό-
που τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου ὡς καὶ ἡ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ
Κ.Ε.Σ. τῶν Τ.Ε.Σ. καὶ τῶν ἀσκούντων τὸν προληπτικὸν ἐ-
λεγχον ὁργάνων, ἀπόσπασις παρ' αὐτοῖς ὠρισμένων ὑπαλλή-
λων τοῦ Ἰδρύματος, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ πρὸς
ὑποδότησιν τοῦ ἔργου των».

8. Τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 165)1964 Β. Δ)τος προβλεπό-
μενον εἰδικὸν ἐπίδομα συνταξιοδοτικῆς εισφοράς τῶν ἱατρῶν
τοῦ ΙΚΑ χορηγεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1962.

9. Οἱ εἰς τοὺς Ὁργανισμοὺς Κοινῆς Ὤφελείας (Δημοσία
Ἐπιχειρήσεις Ἡλεκτρισμοῦ, Ὁργανισμὸς Τηλεπικοινωνιῶν
Ἑλλάδος κλπ.) ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ προσφέροντες ἀποκλει-
στικῶς δημοσιογραφικὴν ἐργασίαν δημοσιογράφοι καὶ ἐφ' ὅσον
τυγχάνουν ταχτικὰ μέλη ἀνεγνωρισμένων ἐπαγγελματικῶν δη-
μοσιογραφικῶν ὁργανώσεων (Ἐνώσεις Συντακτῶν Ἡμερησίων
Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν, Ἐνώσεις Συντακτῶν Ἀθηναϊκοῦ Τύ-
που) ὑπάγονται αὐτοδικαίως εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου
Συντάξεως Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων (Τ. Σ.
Π. Α. Ε.).

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ περὶ τῆς ἢ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 47)63
Β.Δ. «περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ.
4104)60 ἀπονεμηθειῶν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ συντάξεων», μείωσις
τῶν συντάξεων τῶν ἀπονεμηθειῶν βάσει ὀλιγωτέρων τῶν
1.200 ἡμερῶν ἐργασίας καταργεῖται.

2. Συντάξεις ἀπονεμηθεῖσαι βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν.
6298)34 αὐξάνονται κατὰ 15%. Κατὰ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν
αὐξάνονται καὶ αἱ συντάξεις αἱ ἀπονεμηθεῖσαι βάσει τῶν δια-

τάξεων τοῦ Α.Ν. 1846)51, ὧν τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ὑπε-
λογίσθη βάσει ἀποδοχῶν μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1950 συμπερι-
λαμβανομένου, ἐπιφυλασσομένης πάντως τῆς ἐφαρμογῆς τῆς
παρ. 1 τοῦ παρόντος. Ἡ κατὰ τὰ ὡς ἄνω αὐξήσεις χωρεῖ
ἐπὶ τοῦ κατ' ἀναπροσαρμογὴν δυναμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 47)63
Β.Δ. ποσοῦ συντάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν.
1846)51, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6
τοῦ Ν.Δ. 4104)60.

3. Τὰ ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ καταβλητέα κατώτατα ὅρια συντάξεων
ὁρίζονται, τῶν μὲν συντάξεων λόγῳ γήρατος καὶ ἀναπηρίας
εἰς 750 δραχ., τῶν δὲ συντάξεων μελῶν οἰκογενείας εἰς 625
δραχ. κατὰ μῆνα, ἐφαρμοζομένων πάντως τῶν μειώσεων τῶν
παρ. 5 καὶ 14 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α.Ν. 1846)51, ὡς ἀντικα-
τεστάθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ.
4104)60.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης
Μαΐου τρέχοντος ἔτους.

Ἄρθρον 28.

1. Εἰς τοὺς συνταξιούχους καὶ βοηθηματούχους (τύπου
συντάξεως) τῶν ἀσφαλιζόντων μισθωτοὺς Ὁργανισμῶν Κοιν.
Ἀσφαλίσεως ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας παρέ-
χεται κατὰ μῆνα Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους πρόσθετον βοηθῆμα
ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς μηνιαίας συντάξεως ἢ βοηθήματος
μετὰ τῶν ἀναλογούντων πάσης φύσεως ἐπιδόματων.

2. Συνταξιούχοι ἢ βοηθηματούχοι (τύπου συντάξεως) ὧν
ἡ συνταξιοδότησις ἔληξεν ἢ ἡ καταβολὴ ἀνεστάλη πρὸ τοῦ
μηνὸς Αὐγούστου, δικαιοῦνται μέρος τῆς κατὰ τὸ προηγού-
μενον ἐδαφίον παροχῆς, ἴσον πρὸς τὸ 1)24 τῆς μηνιαίας συν-
τάξεως ἢ βοηθήματος δι' ἑκάστον μῆνα πραγματικῆς κατα-
βολῆς συντάξεως κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τοῦ μηνὸς Αὐγού-
στου δωδεκάμηνον.

3. Τὸ ἐπίδομα ἀδείας τῶν ἡσφαλισμένων, δὲν λαμβάνεται
ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως.

4. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 106665)Ο. 374)23.11.64 ἀπό-
φασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, περὶ προσθέτου παροχῆς εἰς
τοὺς συνταξιούχους καὶ βοηθηματούχους (τύπου συντάξεως)
τῶν Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἀρμοδιότητος τοῦ
Ὑπουργείου Ἐργασίας, ἀντιστοίχου τοῦ ἐπιδόματος ἀδείας
τοῦ χορηγηθέντος εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ δημοσίους ὑπαλλήλους
καὶ τοὺς λοιποὺς μισθωτοὺς.

Ἄρθρον 29.

Μετὰ τὸ τέταρτον ἐδαφίον τῆς περιπτώσεως β' τῆς παρ.
6 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Α.Ν. 1846)51, τῆς προστεθείσης διὰ
τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 3762)57 προστίθενται ἐδά-
φια, ἔχοντα οὕτω:

«Βοηθηματοῦχοι ἀνάπηροι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς περιπτώ-
σεως α' τῆς παρούσης παραγράφου (ἀναπηρία 1)2) συμπλη-
ροῦντες τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ λαμβάνοντες συ-
νεπείᾳ τῆς τοιαύτης ἀναπηρίας των ἐπὶ ἐπταετίαν τοῦλάχισ-
τον συνεχῶς ἢ διακεκομμένως τὸ βοηθῆμα φυματικοῦ ὡς καὶ
οἱ ἐξ αὐτῶν λαμβάνοντες τοῦτο ἐπὶ δεκαετίαν τοῦλάχιστον
ἀνεξαρτήτως δὲ ὁρίου ἡλικίας, δὲν ὑπόκεινται εἰς περαιτέρω
Ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη ἀναπηρία των ἔχει
κριθῇ τρεῖς τοῦλάχιστον παρὰ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡσφαλισμένοι φυματικοὶ πληροῦντες τὰς ἐν τῷ προηγού-
μένῳ ἐδαφίῳ προϋποθέσεις, δι' οὓς ἡ καταβολὴ τοῦ βοηθή-
ματος ἔχει διακοπῇ λόγῳ μειώσεως τοῦ ποσοστοῦ ἀναπηρίας
ἢ λόγῳ ἐξαντλήσεως τῆς, περὶ ἧς τὸ τέταρτον ἐδαφίον τῆς
περιπτώσεως β' τῆς παρούσης παραγράφου, διετίας δύνανται
νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου κατόπιν
αἰτήσεως των, ὑποβαλλομένης ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνάπηροι κατὰ τὴν ἐν-
νοιαν τῆς περιπτώσεως α' τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 30.

1. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν μέχρι τῆς 31.12.1964 ὑποβλη-
θειῶν ἐφέσεων, κατ' ἀποφάσεων τῶν Τ.Δ.Ε. τοῦ ΙΚΑ, συνι-
στῶνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΙΚΑ, ἐγκρινομένης
ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, εἰδικαὶ τριμελεῖς Ἐπιτροπαί,
ἐκάστη τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς μέλους τοῦ Δ.Σ. τοῦ
Ἰδρύματος, ὡς Προέδρου, ἐνὸς ἀνωτέρου δημοσίου ὑπαλλή-

λου και ενός ανωτέρου υπαλλήλου του ΙΚΑ. Αι Έπιτροπαι συνεδριάζουν δσάκις καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῶν καὶ μέχρι 25 συνεδριάσεων κατὰ μῆνα. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ περὶ τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων Έπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ.

Έκ τῶν ἀνωτέρω ἐφάσεων δύναται νὰ παρακρατῆται ἀριθμός τις πρὸς ἐκδίκασιν ὑπὸ τῆς Έπιτροπῆς Έφάσεων, ἀποφάσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

2. Εἰδικαὶ ὁμοίως Έπιτροπαι συνιστῶνται, κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν καὶ διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑποβληθεισῶν μέχρι τῆς 31.12.1964 ἐνστάσεων κατ' ἀποφάσεων τῶν Δ)ντῶν τῶν Έπ)μάτων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Θεσ)νίκης, ἀποτελούμεναι ἐξ ἐνὸς μέλους τῆς οἰκείας Τοπικῆς Διοικητικῆς Έπιτροπῆς, ὡς Προέδρου, ἐνὸς ἀνωτέρου δημοσίου υπαλλήλου καὶ ἐνὸς ἀνωτέρου υπαλλήλου τοῦ Ἰδρύματος.

Τὰ ἀνωτέρω περὶ τῶν εἰδικῶν Έπιτροπῶν διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐφάσεων, ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς Εἰδικὰς Έπιτροπὰς ἐκδικάσεως ἐνστάσεων, κατ' ἀποφάσεων τῶν Δ)ντῶν τῶν ὡς ἂνω Έπ)μάτων.

Άρθρον 31.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς τελευταίας περιόδου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 4352)1964 καθ' ἣν προκειμένου περὶ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ἡ περὶ αὐτοῦ κειμένη νομοθεσία εἶναι ὅτι: Προκειμένου περὶ τοῦ ΙΚΑ διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ἡ κειμένη εἰδικὴ νομοθεσία αὐτοῦ, μὴ καταργηθεῖσα οὐδὲ τροποποιηθεῖσα καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Νόμου 4346)1964 καὶ τοῦ Ν.Δ. 4352)1964, δὲν ἀπαιτεῖται δὲ δημοσίευσίς διὰ τῆς Έφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν περὶ συστάσεως, συνθέσεως, ἀνασυγκροτήσεως καὶ διορισμοῦ μελῶν Συμβουλίων καὶ Έπιτροπῶν, ἀποφάσεων τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

Άρθρον 32.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ὑπὸ στοιχ. β τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀρθρου 33 τοῦ Α.Ν. 1846)51 προστίθεται φράσις ἔχουσα οὕτω:

«Έφ' ὅσον δὲ ταῦτα συνεχίζουν τὰς σπουδὰς τῶν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 23ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν».

Άρθρον 33.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 4202)61 «περὶ δικτηρήσεως τῶν ἐκ τῆς Κοινω-

νικῆς Ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων, εἰς περίπτωσιν μεταβολῆς ασφαλιστικοῦ φορέως», εἶναι ὅτι, ὁ ἀπονέμων τὴν σύνταξιν φορεὺς, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ ποσοστοῦ συντάξεως, δι' οὗ βαρύνεται ἕκαστος τῶν μετ' αὐτοῦ συντρέχοντων φορέων ἀσφαλίσεως, ὅπερ εἶναι ἀνάλογον τοῦ παρ' ἑκάστῳ τούτων διανυθέντος χρόνου ἀσφαλίσεως καὶ ὅτι ὁ ἀπονέμων τὴν σύνταξιν Ὀργανισμὸς βαρύνεται τελικῶς μετὰ τὴν τυχόν διαφορὰν μεταξὺ ὁλοκλήρου τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 2 ποσοτοῦ τῆς συντάξεως καὶ τοῦ ἀθροίσματος τῶν βαρυνόντων τοὺς συντρέχοντας λοιποὺς Ὀργανισμοὺς τμημάτων αὐτῆς.

Άρθρον 34.

1. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 9 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 4435)64 παρατείνεται προκειμένου περὶ ὀφειλῶν πρὸς τὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἐκ καθυστερουμένων εἰσφορῶν τοῦ ἡμερησίου τύπου καὶ περιοδικοῦ ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς.

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 10 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ ἰσχύοντος Κανονισμοῦ Φαρμακευτικῆς περιθάλψεως ἡσφαλισμένων τοῦ ΙΚΑ προστίθεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος του ἡ ἀκόλουθος διάταξις: «Τὸ ἀντίτιμον ἐκτελεσθεισῶν συνταγῶν παρὰ φαρμακείων τῶν ὁποίων ἡ σύμβασις μετὰ τοῦ ΙΚΑ ἔχει λήξει ἡ καταγγελθῇ διὰ λόγους μὴ ὀφειλομένους εἰς ὑπαιτιότητά των, καταβάλλεται εἰς αὐτά, ἐφ' ὅσον κατηρτίσθη μετ' αὐτῶν νέα σύμβασις, λογιζομένου ὅτι συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τῆς παρούσης παραγράφου. Αἱ ἀξιώσεις αὗται παραγράφονται κατ' ἀρθρον 249 Α.Κ.».

Άρθρον 35.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του μηνός.

Έν Ἀθῆναις τῇ 29 Μαΐου 1965

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΜΗΝΑΚΤΣΕΛΟΣ

Έθδεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Έν Ἀθῆναις τῇ 31 Μαΐου 1965

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ